

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.944 van 4 april 2003
in de zaak A. 66.863/X-10.085.**

In zake : Eric BOODTS,
die woonplaats kiest bij
Advocatenassociatie GHYSELS, FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de gemeente SINT-GILLIS-WAAS.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eric BOODTS op 15 december 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Sint-Gillis-Waas van 1 juni 1995, "tot vaststelling dat de Lange Nieuwstraat een totaal onvoldoende uitgeruste weg betreft waarlangs onder geen enkele voorwaarde een stedenbouwkundige bouw- of verkavelingsvergunning kan afgegeven worden";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op de beschikking van 7 februari 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 december 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat S. WALGRAVE die, loco Advocaat W. DE CUYPER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker de samenvoeging vraagt met de zaak A. 61.419; dat beide zaken niet de vereiste verknochtheid kennen in die zin dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot de ene vordering een weerslag zullen hebben op de uitkomst van die andere; dat het verzoek wordt verworpen;

Overwegende dat de verwerende partij na de indiening van de memorie van wederantwoord van verzoeker op 2 september 1996 een memorie van wederantwoord indient; dat een dergelijke aanvullende memorie niet is voorzien in het toepasselijk procedurereglement; dat bijgevolg voornoemde memorie ambtshalve uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat verzoeker op 8 maart 1993 een aanvraag indient voor het bouwen van een vrijstaande ééngezinswoning op een perceel gelegen aan de Lange Nieuwstraat te Sint-Gillis-Waas, kadastraal bekend Sectie A, nr. 779a; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Gillis-Waas op 13 april 1993 de bouwvergunning weigert; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen bij besluit van 22 juli 1993 het door verzoeker ingediende hoger beroep verwerpt; dat bij besluit van 27 september 1994 de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden het beroep van verzoeker verwerpt; dat dit besluit het voorwerp uitmaakt van een beroep tot nietigverklaring (zaak A. 61.419); dat verzoeker op 14 december 1994 een nieuwe bouwaanvraag, voor het oprichten van dezelfde vrijstaande ééngezinswoning op hetzelfde perceel, indient bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Gillis-Waas; dat, op ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Gillis-Waas op 6 februari 1995 de bouwvergunning opnieuw weigert; dat de

bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen bij besluit van 11 mei 1995 het door verzoeker ingediend hoger beroep opnieuw verwerpt; dat bij besluit van 2 februari 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening het hoger beroep wordt verworpen; dat dit besluit het voorwerp uitmaakt van een beroep tot nietigverklaring (zaak A. 68.893); dat de gemeenteraad van de gemeente Sint-Gillis-Waas op 1 juni 1995 vaststelt dat "de Lange Nieuwstraat een totaal onvoldoende uitgeruste weg betreft waarlangs onder geen enkele voorwaarde een stedenbouwkundige bouw- of verkavelingsvergunning kan afgegeven worden"; dat dit de bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie ten aanzien van de ontvankelijkheid doet gelden wat volgt :

"(...)

De bestreden beslissing van de gemeenteraad is louter declaratief met betrekking tot het karakter van een weg op het grondgebied van de gemeente, met name de Lange Nieuwstraat :

'Overwegende dat de Lange Nieuwstraat een volledig onvoldoende uitgeruste weg is. Er zijn namelijk geen voetpaden, waterontvangers, greppels, roosters, riolering, electriciteit, waterleiding.'

Daarbij wordt verder overwogen dat de gemeente niet het inzicht heeft om de weg verder uit te rusten.

De beslissing is derhalve niet meer dan een vaststelling van feitelijkeheden.

Het bestreden besluit kan immers niet gezien worden als een bindend advies in het kader van een specifieke vergunningsprocedure, laat staan m.b.t. de bouwaanvraag van verzoeker in het bijzonder, aangezien het besluit dateert van ná de weigeringbeslissing van het CBS d.d. 6 februari 1995.

De bestreden beslissing van de gemeenteraad werd slechts genomen naar aanleiding van doch niet in het kader of ter voorbereiding van de beslissing d.d. 6 februari 1995 waarbij aan verzoeker de bouwvergunning werd geweigerd.

Uit de beslissing van het College in de aanvraag van verzoeker blijkt dat het College tot het besluit is gekomen dat de Lange Nieuwstraat als een onvoldoende uitgeruste weg moet beschouwd worden en dat derhalve wordt beslist geen bouwvergunning te verlenen.

De gemeenteraad neemt in de bestreden beslissing akte van de beslissing van het college in dit precedent, stelt zelf feitelijk vast dat de Lange Nieuwstraat een onvoldoende uitgeruste weg is en voegt daaraan toe dat de gemeente niet het inzicht heeft om de weg verder uit te rusten.

Uit deze vaststellingen kan de gemeenteraad dan ook rechtsgeldig besluiten :

'Tot vaststelling dat de Lange Nieuwstraat een totaal onvoldoende uitgeruste weg betreft waarlangs onder geen enkele voorwaarde een stedenbouwkundige bouw- of verkavelingsvergunning kan afgegeven worden.'

Deze beslissing in ten aanzien van het college louter richtinggevend.

In haar appreciatievrijheid omtrent het al dan niet verlenen van een bouw- of verkavelingsvergunning kan het college bij de beoordeling van toekomstige aanvragen m.b.t. percelen in de kwestieuze straat rekening houden met het feit dat de gemeente niet zinnens is de weg verder uit te rusten.

Meer dan een niet-bindend advies dient in dit besluit niet gezocht. (Zoals dit ook blijkt uit het aanstellingsbesluit van de raadsman zoals dit in bijlage wordt meegestuurd.)

De bestreden beslissing vormt dan ook geen voor vernietiging vatbare administratieve handeling";

Overwegende dat om ontvankelijk te zijn een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een administratieve rechtshandeling tot voorwerp moet hebben; dat onder rechtshandeling in de zin van voormelde bepaling dient te worden verstaan een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen te doen ontstaan of te beletten dat zij tot stand komen, m.a.w. waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of rechtstoestand dan wel zodanige wijziging te beletten; dat om ontvankelijk te zijn het beroep een handeling tot voorwerp moet hebben die zelf rechtsgevolgen sorteert en die onmiddellijk en rechtstreeks nadeel berokkent aan de verzoekende partij;

Overwegende dat luidens de artikelen 44 en 50 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (hierna : de stedenbouwwet) de bevoegdheid voor het verlenen van vergunningen uitsluitend toekomt aan het college van burgemeester en schepenen; dat artikel 57bis van de stedenbouwwet (thans artikel 56 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996) op deze exclusieve bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen slechts in één uitzondering voorziet, met name wanneer een verkavelingsaanvraag ook de aanleg of wijziging van verkeerswegen impliceert; dat het in casu noch om een verkavelingsvergunning noch om de aanleg van nieuwe verkeerswegen, een tracéwijziging, een verbreding of een opheffing van bestaande gemeentelijke verkeerswegen gaat; dat gelet op deze bevoegdheden het bestreden besluit van de gemeenteraad van de gemeente Sint-Gillis-Waas een loutere vaststelling is, die de vergunningverlenende overheden niet bindt en derhalve geen rechtsgevolgen sorteert; dat zodanig besluit niet voor vernietiging vatbaar is; dat de exceptie gegrond is; dat het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier april 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.